

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 21Csp/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119216327
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Rovňánková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1119216327.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Silviou Rovňánkovou v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený advokátom JUDr. Oskarom Chnárkom, so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ľ. J., L.. XX.XX.XXXX, J. G. XX, o zaplatenie 1.199,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 29.10.2019, doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.10.2019, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.199,12 eur (suma pozostáva z dlžnej istiny 1.109,71 eur a dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania do dňa predchádzajúcemu 07.12.2017 vo výške 71,41 eur a dlžných poplatkov vo výške 18,- eur), zmluvný úrok vo výške 23,00 % ročne zo sumy 1.109,71 eur od 08.12.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.109,71 eur od 08.12.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Tatra banka, a. s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, ako postupca a žalobca uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2017, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX s príslušenstvom. Uviedol, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili na základe Základnej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb a žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky zo dňa 12.06.2015, ktorú právny predchodca žalobcu akceptoval Akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX dňa 12.06.2015, zmluvu o spotrebiteľskom bezúčelovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu vo výške 1.250,- eur v prospech žalovaného. Tento sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej lehote a v dohodnutých splátkach, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. Žalovaný svoj záväzok splatil len čiastočne, pričom zostatok nesplatennej časti úveru s príslušenstvom ku dňu 07.12.2017 je uvedený vo výpise z bankovej knihy. Vzhľadom na skutočnosť, že si žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 OZ v zmysle Obchodných podmienok vyhlásil ku dňu 19.12.2016 predčasnú splatnosť. Napriek výzve zo strany žalobcu si žalovaný svoj záväzok ku dňu podania žaloby nesplnil. V zmysle obchodných podmienok je žalobca oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve vo výške 23,00 % ročne. Žalobca si zároveň uplatnil aj príslušné zákonné úroky z omeškania.

3. Súd žalovanému doručoval žalobu spolu s uznesením sp. zn. 21Csp/74/2019 zo dňa 01.07.2020, ktorým vyzval žalovaného písomne sa vyjadriť v lehote 15 dní ku žalobnému návrhu, uviesť, či nárok žalobcu uznáva a v prípade, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, resp. spochybnenie žalobcom uvádzaných tvrdení, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie tvrdení. Žaloba žalobcu spolu s pripojenými listinnými dokladmi a uznesením, ktorým súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe, bola žalovanému doručená dňa 09.03.2021. Žalovaný v stanovenej lehote nepredložil súdu žiadne prostriedky procesnej obrany.

4. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na dňa 08.11.2022, na ktorom sa sporové strany nezúčastnili. Žalobca svoju neprítomnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 02.11.2022, vyjadril svoj súhlas s prejednaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené 12.08.2022, svoje neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Súd pojednával v neprítomnosti oboch sporových strán.

5. Súd vykonal dokazovanie zo žalobcom predložených listinných dôkazov: Základná zmluva o poskytovaní produktov a služieb zo dňa 20.03.2015, Žiadosť o poskytnutie Raiffeisen pôžičky (spotrebiteľský úver) zo dňa 12.06.2015, Akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.06.2015, „Sheet1“, Výpis z bankovej knihy zo dňa 10.09.2018, Posledná výzva na zaplatenie zo dňa 27.10.2016, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 12.12.2016, Oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2017, Výzva na zaplatenie - predžalobná výzva zo dňa 08.08.2019, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2017, a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaný pôvodne požiadal na základe Žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500072060 zo dňa 12.06.2015 o poskytnutie pôžičky vo výške 3.000,- eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 17,00 %. Zmluvné strany sa dohodli na výške mesačnej splátky 67,14 eur, ročnej percentuálnej miere nákladov 18,67 %, priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov 16,33 %, výške odplaty 17,00 %, počet splátok 72. Dátum prvej splátky mal byť uvedený v písomnom oznámení o akceptovaní žiadosti o poskytnutie pôžičky, pričom konečná splatnosť mala byť do 72 mesiacov od prvej splátky.

7. Z listinného dôkazu „Akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500072060“ zo dňa 12.06.2015 vyplýva, že právny predchodca žalobcu akceptoval žiadosť žalovaného ako dlžníka, pričom banka ako veriteľ poskytla žalovanému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 1.250,- eur. Zmluvné strany sa dohodli na výške mesačnej splátky 32,40 eur, ročnej úrokovej sadzbe 23,00 %, RPMN 25,99 %, priemernej RPMN 20,11 %, Výške odplaty 23,00 %. Dátum prvej splátky bol určený na dňa 10.07.2015., deň splácania 10. deň v príslušnom kalendárnom mesiaci, počet splátok 72. Žalovaný vyjadril svoj súhlas s podmienkami poskytnutia pôžičky dňa 12.06.2015 svojím podpisom.

8. Z výpisu z bankovej knihy zo dňa 10.09.2018 vyplýva, že výška pohľadávky ku dňu odplatného postúpenia predstavuje celkom sumu vo výške 1.199,12 eur, ktorá pozostáva z istiny v omeškaní vo výške 1.109,71 eur, riadnych úrokov vo výške 70,07 eur, úroku z istiny v omeškaní vo výške 0,82 eur, sankčného úroku vo výške 0,52 eur a poplatkov v omeškaní vo výške 18,- eur.

9. Z listinného dôkazu „Sheet1“ vyplýva, že žalovanému bolo dňa 12.06.2015 poskytnutá suma úveru vo výške 1.250,- eur. Žalovaný uhradil splátky dňa 10.07.2015, 19.08.2015, 10.09.2015, 10.10.2015, 10.11.2015, 10.12.2015, 10.01.2016, 10.02.2016, 10.03.2016, 10.04.2016, 10.05.2016, 10.06.2016, 10.07.2016 10.08.2016 a 10.09.2016, pričom celkom na istinu bolo započítaná suma vo výške 140,29 eur a na úroky suma vo výške 345,71 eur. Dlžná istina bola vo výške 1.109,71 eur.

10. Dňa 27.10.2016 právny predchodca žalobcu vyzval „Poslednou výzvou na zaplatenie“ k okamžitej úhrade dlžnej sumy, ktorú evidoval ku dňu 10.09.2016 vo výške 48,60 eur v lehote 7 kalendárnych dní od vystavenia výzvy. Zároveň žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pôžičky a možnosť poveriť externú spoločnosť na vymáhanie dlžnej sumy.

11. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť pôžičky listom zo dňa 12.12.2016 s označením „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie“, ktorú doručoval žalovanému. Výška dlžnej sumy ku dňu 10.12.2016 bola určená na sumu 1.194,06 eur, ktorá pozostávala

z istiny vo výške 1.109,71 eur, riadneho úroku vo výške 65,93 eur, sankčného úroku vo výške 0,42 eur a nákladov spojených s vymáhaním vo výške 18,- eur. Dlhnú sumu mal žalovaný zaplatiť v lehote 7 kalendárnych dní od vystavenia predmetného oznámenia.

12. Listom zo dňa 13.12.2017 s označením „Oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky“ informoval právny predchodca žalobcu žalovaného, že pohľadávka vo výške 1.199,12 eur, vrátane príslušenstva, ktorá vznikla zo zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500072060, bola na základe zmluvy o postúpení zo dňa 07.12.2017 postúpená na žalobcu.

13. Žalobca „Výzvou na zaplatenie - predžalobná výzva“ zo dňa 08.08.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.881,71 eur v lehote 5 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

14. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2017 vyplýva, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania bola odplatne postúpená na žalobcu, čím bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní.

15. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy o pôžičke (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54a OZ v znení účinnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 879v OZ v znení účinnom od 05.12.2018, konanie predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. V konaní bolo preukázané a medzi stranami konania nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu na základe Základnej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb uzatvorenej dňa 20.03.2015, v zmysle Žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500072060 zo dňa 12.06.2015 a jej následnej akceptácie žalobcom dňa 12.06.2015 poskytol žalovanému spotrebiteľský úver (pôžičku) vo výške 1.250,- eur. Zmluvné strany sa dohodli na ročnej úrokovej sadzbe 23,00 %, RPMN 25,99 %, priemernej RPMN 20,11 %, výške odplaty 23,00 %, 72. mesačných splátkach po 32,40 eur, splatných k 10. dňu príslušného mesiaca. Dátum prvej splátky bol v zmluve dohodnutý na dňa 10.07.2015. Tak ako vyplýva z výpisu z bankovej knihy, žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil riadne, keď v lehote splatnosti nezaplatil splátku splatnú k 10.09.2016. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na riadne splnenie si svojej povinnosti listom zo dňa 27.10.2016 a následne pristúpil k predčasnému zosplatneniu pôžičky ku dňu 10.12.2016.

17. Súd konštatuje, že predmetná Zmluva o poskytnutí Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX je zmluvou spotrebiteľskou, so všetkými podstatnými náležitosťami, ktoré predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch. V predmetnom záväzkovom právnom vzťahu vystupuje právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný je v postavení spotrebiteľa. V konaniach, v ktorých vystupuje spotrebiteľ ako slabšia strana sporu, má súd napriek procesnej pasivite spotrebiteľa povinnosť ex offo skúmať, či právo žalobcu bolo uplatnené súdnou cestou včas, resp. či v zmysle ustanovenia § 54a OZ nie je premlčané.

18. Z dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o vyššie citované zákonné ustanovenie vyplýva, že vymáhaním premlčaného práva sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Súd poukazuje na skutočnosť, že konanie sa začalo podaním žaloby dňa 30.10.2019, v zmysle ustanovenia § 54a OZ s poukazom na ustanovenie § 879v OZ sa toto ustanovenie vzťahuje aj na predmetný zmluvný vzťah zo Zmluvy o poskytnutí Raiffeisen pôžičky medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

19. Ustanovenie § 103 OZ viaže začatie plynutia premlčacej doby na deň zročnosti nesplnenej splátky, pričom uvedené ustanovenie je osobitnou úpravou k všeobecnej úprave uvedenej v § 101 OZ. Z uvedeného tak vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 OZ je vo vzťahu k druhej vete § 103 OZ namiesto len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 OZ inú úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby neupravuje (pre porovnanie napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.10.2018, sp. zn. 16Co/34/2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.01.2018, sp. zn. 19Co/42/2017).

20. V danom prípade k zosplatneniu pôžičky došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 10.09.2016, 3-ročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 103 veta druhá OZ na uplatnenie nároku na súde začala právnemu predchodcovi žalobcu a následne žalobcovi plynúť dňa 10.09.2016 a uplynula dňom 10.09.2019. Žalobca podal žalobu na súd dňa 30.10.2019, zjavne po uplynutí premlčacej doby. Ako bolo konštatované vyššie, súd na uplynutie premlčacej doby prihliada ex offo vo všetkých konaniach začatých po 05.12.2018 a preto na základe uvedených skutočností, z dôvodu premlčania pohľadávky žalobcu, podanú žalobu zamietol v celom rozsahu.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie uvedených ustanovení. Nakoľko súd žalobu v celom rozsahu zamietol, bol v konaní plne úspešný žalovaný, ktorému by súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, tak súd s poukazom na čl. 17 Základných princípov CSP a princíp hospodárnosti konania rozhodol už v tomto rozhodnutí tak, že mu nárok na náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na Okresnom súde Bratislava I v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepreloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).